

## **Overweging Pinksteren Bennekom 5 juni '22**

**Teksten: Hand. Van de Apostelen 2, 1-11; Joh. 20, 19-22**

**Pastor John Rademakers**

### **"Door de Geest geraakt"**

Pinksteren, de 50e dag van de Paastijd, feest van Gods Geest in ons midden. Wat betekent dat voor ons nu, voor U voor mij? Wat betekent voor ons geraakt zijn door Gods Geest, geïnspireerd worden, letterlijk aangeblazen worden door iets, door iemand, die het ons mogelijk maakt om te zijn wie we zijn, om te doen wat als het goede mag worden genoemd.

Wat betekent geraakt zijn door Gods Geest, als we kijken naar onze oorsprong, zoals we bedoeld zijn vanaf den beginne, vanuit een gelovige kijk op het leven?

Want op de vraag "Wie ben je als mens" klinken in Bijbelse taal woorden als: de Eeuwige boetseerde de mens uit stof, dat hij van de aarde nam, en Hij blies de levensadem in zijn neus: zo werd de mens een levend wezen, zo zijn we bedoeld "ademhaler bij de gratie Gods" zo zegt Nico Ter Linden. Dat is de mens ademhaler bij de gratie Gods, leven gekregen om niet.

Zo laat het Bijbelwoord iets aanvoelen wat de aanzet is om te leven vanuit Gods geest. Want het is voor ons niet zo gemakkelijk om precies onder woorden te brengen wie we nu echt zijn en wat ons nu werkelijk drijft, om te zijn wie we zijn,

Wat bezielt jou horen we mensen soms vragen, wat is jouw motivatie in je werk, voor de zaak waarvoor je staat, wat beweegt je bij je politiek bezig zijn, bij je aandacht voor je dierbaren, bij je vrijwilligerswerk. Dat komt ook naar voren wanneer we elkaar de vraag stellen: wat ons beweegt om deel te nemen aan kerkelijke vieringen zoals vandaag.

Dan horen we antwoorden als: "Ik hoop in een viering wat inspiratie te vinden om verder te kunnen in mijn leven, of: Het is de plek waar de naam genoemd wordt van de dierbare die ik verloren ben en die ik hier in het bijzonder wil gedenken."

En een ander zegt: "Ik hoop in deze viering wat rust te vinden, om bij mezelf te kunnen zijn en bij de bron van mijn bestaan, die ik de Eeuwige, of God mag noemen. Zo kan ik weer wat energie opdoen voor de week die komen gaat ; En weer een ander : het is ook de verbondenheid die we als geloofsgemeenschap met elkaar kunnen beleven in het bidden het zingen en het met elkaar delen van het eucharistisch brood .

Het zijn allemaal verwoordingen van een gevoel, van een vertrouwen dat we ons gedragen mogen weten. Dat wij onszelf mogen verstaan in een relatie tot een ander, de Ander met een hoofdletter. Die dragende kracht zouden we ook Gods Geest mogen noemen, Gods heilige geest, die ons tot heil is, die ons wil helen, die in ons herstelt wat onaf en gebroken is, die ons aanvuurt om als begeesterde mensen te leven. Dat is dan onze inspiratie, daarin komt tot uiting dat we ademhaler zijn en blijven bij de gratie Gods.

Nu we vandaag Pinksteren vieren wordt dat ademhaler zijn bij de gratie Gods verder uitgediept.

Gods Adem is immers ten nauwste verbonden met wat Jezus van Nazareth voor ons wil blijven betekenen; Jezus als de gezalfde, die ons niet als wezen wil achterlaten . Hij blijft met ons doordat hij ons zijn Geest nalaat, zijn Geest die ten diepste verbonden is met de God van den beginnen , die voor hem en voor ons levensadem wil zijn, Die levensadem is er nu voor ons als een bezielende kracht, zoals het verhaal van Pinksteren ons vertelt. Jezus leerlingen mogen ervaren hoe krachtig die Geest kan zijn, die hen naar buiten doet gaan , die Jezus boodschap niet binnen de muren houdt maar uitdraagt, zodat iedereen kan horen en ervaren wat begeesterde mensen kunnen betekenen.

Om ons dát steeds weer opnieuw bewust te maken daarom vieren we in dankbaarheid telkens weer Pinksteren. Maar toch , het blijft vaak vaag, zo ongrijpbaar. Wij mensen kunnen noch onszelf noch wat God voor ons wil zijn, volledig vatten. Zo ook in ons spreken over Gods geest. Maar daarmee houdt niet alles op We weten dat elke poging maar beperkt is, dat elk woord meer naar iets verwijst dan dat het verklaart en precies uitlegt wat het is .

En we gaan verder en zoeken naar beelden, woorden die iets uitzeggen van wat we zelf voelen, wat we zelf ervaren

En die gebruiken we dan om uit te zeggen wat God voor ons zou kunnen en willen zijn. Dan verbinden we met Gods Geest graag het symbool van het vuur, dat kan oplaaien en mensen kan begeisteren zoals bij het aansteken van het Olympisch vuur, maar ook het vuur dat vaak nauwelijks zichtbaar, toch blijft verwarmen zoals kleine olielampjes dat kunnen. Het is niet veel, maar als ze weg zijn, pas dan ontdek je hun kracht en ook de warmte.

Gods geest is als een werkzame kracht in ons aanwezig in alle onstuimigheid, wanneer we in vuur en vlam staan voor het goede dat gedaan moet worden. Daarbij mogen we misschien iets van Gods Geest herkennen bij al die mensen die zich blijven inzetten wanneer mensen worden onderdrukt en niet echt kansen krijgen zowel in onze kerk als in de maatschappij

In onze kerk waar inspirerende mensen aandacht blijven vragen voor het wezenlijke dat we mogen leven vanuit een God die juist partij kiest voor de zwakken. Een God die in alle eenvoud mensnabij wil zijn. Die nabijheid mag gevierd worden zoals we hier samen zijn. Hier, waar we ook weer de waarde van de plaatselijke geloofsgemeenschap ervaren.

Hier mogen we dan ook weer inspiratie opdoen voor onze taak in de maatschappij. Daar mogen we ons verbonden weten met zo velen die ook in de wereld soms dicht om ons heen partij kiezen voor de zwakken, mensen die opkomen voor meer handen aan het bed en vragen blijven stellen bij de steeds grotere stroom van regelgeving en overleg,

Of wanneer mensen ondanks de wetgeving vragen blijven stellen bij de soms schrijnende gevolgen voor uitgeprocedeerde asielzoekers. en andere vluchtelingen

Wat voor medeburgers een uiting is van menselijke solidariteit mag voor ons een vorm zijn waarin we iets ervaren en uitdragen van Gods Geest.

Van Gods gedrevenheid om mensen die slachtoffer worden, te bevrijden, niet te laten vallen, zoals dat in het leven van Jezus duidelijk naar voren komt. Zo is het een vorm waarin we iets mogen ervaren van Gods Geest die Jezus van Nazareth inspireerde en die ook nu nog mensen aanblaast aanjaagt om zich in te zetten voor medemensen. Gods Geest waait waar hij/ zij wil. En het is juist het Pinksterfeest dat ons duidelijk maakt dat Gods geest niet beperkt wil blijven tot een kleine groep volgelingen van Jezus in

Jeruzalem, maar dat de aanwezigheid in Jeruzalem van zo vele volken uit de toenmalig bekende wereld, Romeinen en Grieken, Parten en Meden en mensen uit Arabië symbool staat voor het feit dat Gods Geest er voor mensen is, waar dan ook, Daardoor wordt de scheiding tussen mensen en volkeren culturen en rassen te niet gedaan.

Dan mogen we geloven en erop vertrouwen dat daar waar het goede gebeurt in en door mensen dat God daar nabij is. Daar waar ware liefde is, daar is God zegt Jezus geliefde leerling ons.

Daarom mogen we het Pinksterfeest verstaan als een oproep om oog te hebben voor al die mensen die verlangen om als mens te mogen leven en werken en die daartoe nog geen of onvoldoende kansen hebben.

Iedere mens telt dan mee. Als het goede maar gedaan wordt en de minste in de samenleving niet uit het oog wordt verloren dan mogen we vanuit ons geloof weten dat wij dan werkzaam bezig zijn , gedragen door Gods Geest Moge we zo vanuit die verbondenheid werken en bidden dat Gods Geest ons allen mag blijven sterken, opdat waar dorst is overvloed aan water moge zijn. Daar waar pijn en verdriet is, een verlichtende warmte die helend werkt. Dat zo het ademen bij de gratie Gods lucht en leven mag schenken over alle grenzen heen Zalig Pinksteren.